

Cine apără poziția Israelului în mass-media internațională

De Tiberiu Ezri

Să rememorăm începuturile: evreii s-au stabilit pe meleagurile Israelului în mileniul II î.e.n. Evreii constituiau majoritatea populației până la ocuparea teritoriului de către musulmani. Nabateii, considerați triburi arabe nomade, au trăit pe aceste meleaguri în jurul secolelor 2-4 î.e.n. Ei s-au convertit la creștinism în perioada bizantină (313–641). În secolul 7 e.n, arabii musulmani i-au invins pe bizantini și au cucerit teritoriul Palestinei.

Din păcate, această parte a istoriei este omisă din cărțile copiilor musulmani, care, de mici, sunt educați că tot teritoriul "de la râu până la mare" a aparținut dintotdeauna arabilor și că evreii sunt niște intruși nepoftiți.

Propaganda poate fi explicată în diferite feluri, de exemplu, ca un proces de spălare a creierilor unei populații, dar poate avea și conotații pozitive, în sensul propagării unor informații vitale către alte țări sau popoare. În literatura politică israeliană, unii evită acest cuvânt – „propagandă” – care amintește de vremurile lui Goebbels. În Israel se folosește cuvântul *Hasbara* (explicație), deși cuvântul propagandă a intrat în lexicul ebraic.

Întrebarea critică este de ce pierde Israelul aproape tot timpul în războiul informațional de a convinge țările și popoarele lumii că de multe ori adevărul este de

partea lui. Mulți factori nu pot fi influențați în favoarea Israelului, de exemplu, numărul musulmanilor, 2 miliarde, față de 7,2 milioane de evrei israelieni (15,8 milioane de evrei în toată lumea). Tineretul nu cunoaște istoria, sau mai bine zis o învață în decurs de cel mult 30 de minute pe Tik Tok. Israel nu poate opri proiectul de infiltrare a Qatarului în universități, în economia europeană și americană și chiar în politică, fiindcă banii contează, iar multe sute de miliarde de dolari au fost investite în aceste proiecte. De asemenea, Israel nu poate influența deciziile unilaterale ale ONU și voturile țărilor arabe și ale altor țări cu populație majoritară musulmană, pentru că sunt în majoritate.

Țara nu are resurse naturale cu care să "cumpere" lumea, așa cum are Qatarul sau Arabia Saudită. Asta înseamnă că opinia publică pro-israeliană este pierdută? Eu cred că ea poate fi îmbunătățită.

În primele două decenii după înființarea țării, lumea s-a purtat cu "mănuși" cu Israelul, a cărui populație era încă traumatizată după Holocaust și după războiul de independență. Pe atunci, mijloacele de comunicare erau destul de primitive. Cu timpul, însă, acestea s-au sofisticat, iar numărul de reporteri străini a crescut semnificativ în Israel. Este bine știut de-a lungul istoriei că înțelegerea față de poziția Israelului ține o scurtă vreme după ce acesta câștigă un război drept, cum a fost cel de șase zile din 1967, și, mai recent, bombardarea Iranului, care era la un pas de a obține bomba atomică. Mai erau și momentele în care evreeii mureau cu miile, așa cum s-a întâmplat la 7 octombrie 2023. Dar în momentul în care Israelul a contraatacat, au început criticile și chiar știrile false, de exemplu, bombardarea unui spital la începutul războiului din Gaza, care s-ar fi soldat cu 500 de victime. După ce s-a constatat că spitalul a fost bombardat din greșeală de un grup terorist, Jihadul Islamic, numărul de victime raportate a scăzut miraculos. Dar răul a fost făcut.

Toate războaiele de apărare ale Israelului au fost considerate de opinia publică internațională drept agresiune și/sau crime de război. Este vorba de cele două războaie din Liban (1982 și 2006) și de incursiunile în Gaza din 2008–2009, 2012, 2014, 2021, 2023. În cele două Intifade (revolte palestiniene) 1987-1990 și 2000-2005, provocate de palestinienii din Iudeea și Samaria, Israel a fost, de asemenea, criticat de opinia publică internațională, deși acestea s-au soldat cu mii de victime israeliene, cauzate de numeroase acte teroriste comise de sinucigași palestinieni împotriva populației civile

israeliene. Conferința de pace de la Madrid (1991), acordul de la Oslo dintre Rabin și Arafat (1993) și cel de la Camp David dintre Barak și Arafat, în 2000, s-au încheiat fără rezultate, fiindcă palestinienii voiau totul, inclusiv repatrierea pe teritoriul Israelului a refugiaților din Războiul de Independență al Israelului, care, între timp, au ajuns milioane. Opinia publică internațională a menționat pozitiv aceste întâlniri, dar a uitat să înregistreze care a fost cauza pentru care toate au dat faliment.

Tratatul de pace dintre Israel și Egipt din 1979 a fost salutat de opinia publică. Tot pozitiv a fost considerat acordul dintre Barak și Arafat de la Camp David din 2000. Deși Barak promisesse retrocedarea a 95% din Iudeea și Samaria și acordul pentru înființarea unui stat palestinian cu capitala la Ierusalimul de Est, palestinienii nu au fost de acord, fiindcă voiau totul, inclusiv teritoriul Israelului. Dar opinia publică nu l-a criticat pe Arafat, ci a demonizat Israelul după izbucnirea Intifadei a II-a. Nici retragerea totală a Israelului din Gaza în 2005 nu mai este amintită astăzi, când, în ochii majorității lumii, Israelul este singura vinovată pentru războiul din Gaza.

Deci, practic, propaganda arabă a învins-o pe cea israeliană. Oare o fi numai din cauza antisemitismului și a urii față de Israel?

Medzini menționează principalele cauze ale eșecului *Hasbaralei* israeliene. Unii premieri (Ben-Gurion, Sharon) susțineau că informația internă este mai importantă decât cea externă. În plus, *harababura* a fost creată de faptul că responsabilii pentru *Hasbara* veneau din mai multe ministere: cel extern, cel al propagandei, oficiul primului ministru etc. Toți vorbeau, dar nu la unison. Faptul că mediei internaționale nu i s-a permis să transmită în direct războiul al doilea din Liban (2006) și cel actual din Gaza a fost și este o greșeală. În războiul din Gaza, acest lucru a favorizat ziarul dușmănos Al Jazeera, trâmbița Qatarului și a Hamasului, care a transmis lumii știri false despre numărul de victime civile și despre înfometarea populației civile din Gaza.

<https://www.youtube.com/shorts/nMShn8RZU8M> __

În lipsa unui sistem organizat și a unor investiții guvernamentale serioase în acest proiect important, câteva organizații străine și, mai ales, indivizi curajoși, evrei și neevrei, simpatizanți ai Israelului explică poziția Israelului, evidențiază nedreptățile ce i se fac și răspândesc informații uneori false și unilaterale, pe care le difuzează importanți reprezentanți ai mass-mediei mondiale, cum ar fi BBC, The Guardian etc.

Despre colonelul englez Richard Kemp am scris în articolul "Și noi avem prieteni", publicat la Baabel <https://baabel.ro/2024/03/israel/> , iar despre scriitorul, jurnalistul și comentatorul englez Douglas Murray și ziarista americană Brigitte Gabriel am scris în alte articole. Pe Murray l-am ascultat live la Tel Aviv. Ei apără poziția Israelului în lume.

Din motive pur politice, doi excelenți diplomați israelieni care prezentau Israelul în ochii lumii au fost concediați. Este vorba despre Noa Tishby și Eylon Levy.

[Noa Tishby](#)

<https://www.youtube.com/watch?v=WhEAcvOERTM>

[Eylon Levy](#)

<https://www.youtube.com/watch?v=cpcQ54gsStY>

Este surprinzătoare lista lungă de arabi creștini și musulmani curajoși care apără poziția Israelului în media mondială.

În acest articol voi scrie doar despre **patru apărători ai cauzei Israelului**: trei arabi, dintre care doi musulmani și unul creștin arab. Sunt născuți în patru țări diferite. Toți aceștia țin partea Israelului, cu toate amenințările cu moartea din partea islamiștilor.

[Yoseph Haddad](#)

Yoseph Haddad (9) este un arab creștin născut în 1985 la Haifa. A servit ca voluntar în armata israeliană, într-o unitate de elită, și a fost grav rănit în războiul împotriva teroriștilor Hezbollah din 2006. A înființat o organizație de prietenie arabo-evreiască. El a fost un om curajos nu numai pe câmpul de luptă, ci și în media internațională, unde el combate antisemitismul și apără interesele Israelului.

<https://www.youtube.com/watch?v=C69VLnKGna4&t=48s>

Povestea următorului apărător al intereselor Israelului în media internațională este complicată. Este vorba de **Mosab Hassan Yousef**, născut în 1978 în Gaza. Tatăl lui a fost unul dintre întemeietorii grupării teroriste Hamas. La vârsta de 19 ani, a înțeles că nu împărtășește ideile acestei grupări și s-a refugiat în Israel. După ce a servit ca spion în favoarea Israelului, a emigrat în Statele Unite și s-a convertit la creștinism. În articolele, cărțile și filmele video pe care le-a publicat, Yousef critică antisemitismul, mișcarea pro-palestiniană și felul în care islamiștii se comportă față de cei care nu sunt musulmani. El îi acuză pe musulmani că îi folosesc pe palestinieni drept instrument împotriva Israelului. El îi critică vehement pe teroriștii Hamasului. De asemenea, Yousef demască ipocrizia statelor arabe care în public critică Israelul, dar în secret vor și ele distrugerea Hamasului.

Mosab Hassan Yousef

<https://www.youtube.com/watch?v=QOpGiG2l7N8&list=PLMBRvKzeGtK9oSxzlwjsmc6UQemHXHlkB&index=9>

Qanta A. Ahmed este o doctoariță britanico-americană specializată în probleme legate de tulburări de somn. În același timp, ea este autoare de cărți, jurnalistă la numeroase jurnale prestigioase din SUA și Marea Britanie, comentatoare invitată la numeroase

stații de televiziune cunoscute și activistă pentru drepturile femeilor. S-a născut la Londra din părinți musulmani pakistanezi. Medicina a terminat-o la Universitatea din Nottingham, după care s-a mutat la New York pentru a se specializa. Dar, în așteptarea vizei americane, a fost nevoită să părăsească SUA pentru un an și și-a continuat practica medicală în Arabia Saudită, după care a primit viza și s-a stabilit definitiv la New York. Despre perioada petrecută în Arabia Saudită a scris o carte a cărei titlu vorbește de la sine "*The Land of Invisible Women – țara femeilor invizibile*". Deține mai multe titluri academice de la universități din Statele Unite, Marea Britanie și chiar un titlu onorific de la Institutul Technion din Haifa. Ea critică felul în care femeile sunt tratate în comunitățile musulmane și curentul islamist radical. Ea critică și termenul inventat de ipocriții occidentali „islamofobie”, care, după părerea ei, a devenit un fel de scut pentru jihadisti. Într-un articol publicat în 2010, ea se autodeclară o sionistă de ocazie, susținând că Israelul este singurul refugiu în fața antisemitismului letal. Ea critică boicoturile împotriva Israelului. Deși se opune ocupării israeliene de teritorii, ea înțelege că unii palestinieni au o ideologie jihadistă virulentă, cu lideri care vor distrugerea Israelului. Recent, ea a demascat că nu numai Hamas, ci și civilii din Gaza au participat la crimele de la 7 octombrie 2023, susținând că ura i-a dezumanizat pe aceștia.

<https://www.youtube.com/watch?v=IXCb-E4KQFE&t=59s>

Următorul musulman pro-israelian pe care îl voi prezenta are două particularități interesante. Este originar din Yemen și este homosexual. Spre deosebire de LGBTQ din Statele Unite, care demonstrează în favoarea Hamasului, **Luai Ahmed** cunoaște de aproape comportamentul islamiștilor față de această minoritate. În cel mai bun caz îi aruncă în închisori, dar adeseori îiucid cu cruzime.

[Luai Ahmed](#)

Născut în 1993, el s-a refugiat în Suedia, unde a devenit jurnalist care critică islamul radical și antisemitismul islamist. El se consideră un gay sionist.

El critică ipocrizia arabilor din Orientul Mijlociu, unde ura față de evrei este îndoctrinată copiilor încă de la o vârstă fragedă. Și el se împotrivesc folosirii cuvântului "islamofobie."

În noiembrie 2023 a vizitat Israelul. Într-un discurs la UN Human Rights Watch, în februarie 2025, el a condamnat atitudinea ONU de a critica numai Israelul, fără să discute despre atrocitățile din Yemen, Siria și Sudan. A apărut pe canale televizate englezești, suedeze și israeliene și a publicat articole în reviste germane și suedeze, precum și în jurnale israeliene în limba engleză.

<https://www.youtube.com/watch?v=oFZnzve8K9s>

Lista de prieteni ai Israelului continuă cu imamul **Tawhidi** (Imamul păcii). El vorbește despre arabi, "palestinieni" și islamisti.

<https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=v-xDhzp0VCc>

Voi încheia acest articol cu numele câtorva celebrități neevrei care în mod deschis sprijină Israelul în războiul său de supraviețuire: Arnold Schwarzenegger, Quentin Jerome Tarantino, Brooke Shields, Jamie Lee Curtis, Sharon Stone și mulți alții. Șapte sute de celebrități de la Hollywood au semnat o scrisoare deschisă în sprijinul Israelului.

Este clar că ne bucurăm să avem prieteni în oceanul de ură împotriva evreilor și a Israelului, dar continuarea războiului din Gaza, pe termen lung, va duce până la urmă la izolarea completă a Israelului, la sancțiuni economice și militare, ceea ce poporul țării nu dorește și nu își poate permite.

Dar, deocamdată, nu avem încotro și suntem nevoiți să ne apărăm patria.

Bibliografie

1. https://en.m.wikipedia.org/wiki/History_of_the_Jews_and_Judaism_in_the_Land_of_Israel

2. <https://en.wikipedia.org/wiki/Nabataeans>

3. Meron Medzini. Reflections on Israel's Public Diplomacy. Bulletin du Centre de recherche français à Jérusalem 23.2012 Varia: Pages 1-10
4. https://en.wikipedia.org/wiki/Muslim_population_growth#:~:text=This%20percentage%20increased%20over%20the,the%20world%20population%2
5. <https://worldpopulationreview.com/country-rankings/muslim-majority-countries>
6. https://en.wikipedia.org/wiki/Noa_Tishby
7. https://en.wikipedia.org/wiki/Eylon_Levy
8. https://en.wikipedia.org/wiki/Category:Muslim_supporters_of_Israel
9. https://en.wikipedia.org/wiki/Yoseph_Haddad
10. https://en.wikipedia.org/wiki/Mosab_Hassan_Yousef
11. https://en.wikipedia.org/wiki/Qanta_Ahmed
12. https://en.wikipedia.org/wiki/Luai_Ahmed
13. https://en.wikipedia.org/wiki/Mohammad_Tawhidi
14. <https://www.hollywoodreporter.com/news/general-news/celebrities-entertainment-executives-sign-open-letter-support-israel-1235617300/>